

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 683/2022-35

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **EOS KSI Slovensko, s. r. o.**, Pajštúnska 5, Bratislava, IČO 35 724 803, zastúpenej advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s. r. o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO 53 255 739, proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 8CoE/47/2021 z 19. mája 2022 takto

rozhodol:

1. Uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 8CoE/47/2021 z 19. mája 2022 **bolo porušené** základné právo sťažovateľky vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj jej právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 8CoE/47/2021 z 19. mája 2022 **zrušuje** a vec **vracia** Krajskému súdu v Košiciach na ďalšie konanie.
3. Krajský súd v Košiciach **je povinný** nahradiť sťažovateľke trovy konania **758,53 eur** a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľky do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Odôvodnenie:

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 683/2022-13 z 8. decembra 2022 prijal na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť sťažovateľky (doručenú ústavnému súdu 18. augusta 2022), ktorou sa sťažovateľka domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 a na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Košiciach (ďalej len

„krajský súd“) označeným v záhlaví tohto uznesenia (ďalej len „napadnuté uznesenie“). Sťažovateľka žiada napadnuté uznesenie zrušiť, vrátiť vec krajskému súdu na opätovné konanie a priznať jej náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti, jej príloh, napadnutého uznesenia a vyjadrení vyplýva nasledovný stav vecí:

3. Sťažovateľka je oprávnenou v exekučnej veci, kde podkladom na vykonanie exekúcie je zmenkový platobný rozkaz Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „zmenkový súd“) č. k. 3Zm724/2008-25 z 28. mája 2009. V zmluve o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. 11098314/402708204 z 27. októbra 2004 medzi ČSOB stavebná sporiteľňa, a. s. (ako právnym predchodcom sťažovateľky), a povinnou sa v čl. VIII uvádza, že za spracovanie a schválenie úveru vyrubuje oprávnená povinne poplatok 5000,00 Sk (165,97 eur) v súlade so sadzovníkom oprávnenej, s čím povinná súhlasí. Poplatok za spracovanie a schválenie medziúveru vyhodnotil Okresný súd Košice I (ďalej len „exekučný súd“) ako neplatné zmluvné dojednanie dojednané v rozpore s dobrými mravmi na ujmu spotrebiteľky, pretože mu chýbala hospodárska ekvivalencia vo vzťahu veriteľ a dlžník. Oprávnená nepreukázala, súdu nie je zrejmé a zo zmluvy nevyplýva, za aké konkrétne poskytnuté služby má povinná zaplatiť, keďže spracovanie medziúveru je zrejme ponukou oprávnenej (predloženie podmienok, za akých je oprávnená ochotná poskytnúť úver povinne), a až jej akceptáciou povinnou vzniká zmluvný vzťah. Tento poplatok je v zmluve dojednaný bez práv a povinností, neurčito, nezrozumiteľne a nie je zrejmá jeho funkcia. Ide teda len o administratívnu činnosť oprávneného súvisiacu s predmetom jeho podnikania a charakterom daného zmluvného záväzku. Tento poplatok tak slúži len na úhradu administratívy oprávneného, pričom zaň nie je povinne poskytnutá žiadna služba či protihodnota.

4. Výraznejšiu nerovnováhu v právach a povinnostiach predstavuje dojednanie v neprospech spotrebiteľky, ktoré zakladá poplatok za správu vkladového účtu za celú dohodnutú dobu sporenia vo výške 2400,00 Sk (79,665 eur). Je uvedené v čl. VIII bode 3 zmluvy, pričom uzavretá zmluva má charakter predtlačenej formulára, ktorý bol pre povinnú vopred pripravený a oprávnená tento typ zmluvy používa pre väčší počet svojich klientov bez možnosti individuálneho dojednania týchto zmlúv, čiže tento poplatok možno považovať za určený oprávnenou, nie individuálne dojednaný. Spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa je pre spotrebiteľku neprijateľné, pokiaľ za ne nedostane primerané protiplnenie. Tieto úkony a služby sú, naopak, vykonávané v záujme dodávateľa a poplatok za správu vkladového účtu (vedenie účtu) je ich typickým príkladom. Preto exekučný súd považuje tieto podmienky za neprijateľné a v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka za neplatné.

5. Rozhodnutie, ktoré je podkladom exekúcie, bolo vydané v konaní, kde sa uplatňoval nárok zo zmenky a zmenkový súd vychádzal výlučne z tvrdení oprávnenej v návrhu na vydanie zmenkového platobného rozkazu na podklade originálu zmenky, ktorý následne v lehote 30 dní doplnil v zmysle § 39 ods. 4 a § 243f zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov. Keďže zmenkový platobný rozkaz bol vydaný 28. mája 2009, keď zmenkový súd nebol povinný preskúmať spotrebiteľskú zmluvu, ktorej plnenie bolo zabezpečené predloženou zmenkou, nemohlo byť v základnom konaní prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, prípadne obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky a na rozpor s dobrými mravmi alebo zákonom. Na základe uvedeného považoval exekučný súd za preukázané,

že podkladom vymáhaného nároku je spotrebiteľská zmluva, pri ktorej ešte nebolo prihliadané na podmienky § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, a preto exekučný súd exekúciu v zmysle § 57 ods. 1 písm. m) s poukazom na § 243 f Exekučného poriadku zastavil, a to uznesením č. k. 37Er/1458/2010-113 z 15. júla 2020. Exekučný súd zrejme vychádza z predpokladu, že suma, na ktorú znie zmenka, je nedeliteľná a ak je dôvod na zastavenie exekučného konania čo i len v časti, je nevyhnutné zastaviť ho v celku. Sťažovateľka podala proti tomuto uzneseniu exekučného súdu odvolanie, ktorého výsledkom je napadnuté uznesenie. Krajský súd sa v napadnutom uznesení stotožnil so závermi exekučného súdu spočívajúcimi v zastavení exekúcie voči povinnej v celom rozsahu bez ohľadu na to, že neprípustnosť výkonu exekúcie sa vzťahuje len na časť vymáhanej pohľadávky vyplývajúcej zo zmenky, ktorá vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, pričom na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom nebolo prihliadané.

II.

Argumentácia sťažovateľky

6. Sťažovateľka v rámci argumentácie namieta, že ak exekučný súd dospel k záveru, že určité ustanovenie alebo ustanovenia zmluvy sú neprijateľnou zmluvnou podmienkou (napr. poplatok za spracovanie a schválenie medziúveru alebo poplatok za správu vkladového účtu), mal ich oddeliť od vymáhaného nároku a exekúciu zastaviť len vo vzťahu k nim (245,63 eur). Sťažovateľka vyčíta krajskému súdu, že sa s touto námietkou nevysporiadal a potvrdením uznesenia o zastavení exekúcie v celom rozsahu exekučným súdom porušil jej uvedené základné ľudské práva a práva.

III.

Vyjadrenie krajského súdu, zúčastnenej osoby a replika sťažovateľky

III.1. Vyjadrenie krajského súdu:

7. Krajský súd vo svojom vyjadrení citoval § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku účinného do 31. marca 2017, kde sa uvádza: „*Exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na 1. neprijateľné zmluvné podmienky, 2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo 3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.*“ Keďže podkladom exekúcie bol nárok zo zmenky v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou (pričom nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky alebo rozpor s dobrými mravmi, alebo so zákonom), čím bol daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 243f ods.4 Exekučného poriadku, pričom opak sa nepreukázal, krajský súd rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne potvrdil.

8. V danom exekučnom konaní vedenom na exekučnom súde pod sp. zn. 37Er/1458/2010 bola exekučným titulom zmenka znejúca na 127 364,63 Sk splatná 27. júna 2008, ktorá zabezpečovala zmluvu o stavebnom úvere z 27. októbra 2004, na základe ktorej ČSOB stavebná sporiteľňa a. s. poskytla povinnej mimoriadny medziúver s výškou úverového rámca 150 000 Sk. V tejto zmluve si v čl. VIII zmluvné strany dohodli poplatok 5 000 Sk (165,97 eur) za spracovanie a schválenie

úveru. Tento poplatok exekučný súd, ako aj krajský súd vyhodnotili ako neplatné zmluvné dojednanie v danom spotrebiteľskom vzťahu, pretože bol na ujmu povinnej spotrebiteľky [REDAKOVANÉ], keďže mu chýbala hospodárska ekvivalencia. Krajský súd uvádza, že exekučný súd aj krajský súd boli povinné podľa § 243f Exekučného poriadku novelizovaného zákonom č. 438/2015 Z. z. s účinnosťou od 23. decembra 2015 skúmať aj napriek právoplatnému rozhodnutiu – exekučnému titulu vydanému v spotrebiteľských sporoch, či bolo možné použiť zmenku, ktorá by bola v rozpore s dobrými mravmi alebo zákonom. Zmenkový súd v konaní o vydanie zmenkového rozkazu podľa § 175 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) neskúmal neprijateľné zmluvné podmienky v zmluve o stavebnom úvere a vydal na celú sumu, na ktorú znela zmenka, zmenkový platobný rozkaz č. k. 3Zm/724/2008-25 z 28. mája 2009.

9. Krajský súd nepovažuje tvrdenie sťažovateľky v ústavnej sťažnosti, že exekúcia mala byť zastavená len v časti, ktorá má pôvod v neprijateľnej zmluvnej podmienke, za dôvodné. Uvádza, že exekučným titulom je zmenkový platobný rozkaz vydaný podľa § 175 OSP a pri jeho vydaní vychádzal z § 2 ods. 2 písm. i) zákona č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o cenných papieroch) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o cenných papieroch“) a zákona č. 191/1950 Z. z. Zákon zmenkový a šekový v znení neskorších predpisov. Ak si majiteľ zmenky uplatní na súde plnenie zo zmenky, súd mu prizná majetkové právo – pohľadávku v uplatnenej výške uvedenej na zmenke bez bližšieho skúmania výšky tejto pohľadávky, ako abstraktného zmenkového záväzku. Dodáva, že skúmanie zmenkovej sumy premietnutej do zmenkového platobného rozkazu a posudzovanie, ktorá časť je oprávnená až v exekučnom konaní, by znamenalo vrátenie celého exekučného konania do štádia pred vydaním zmenkového platobného rozkazu a vykonávanie dokazovania, ktoré nevykonal a ani nemohol vykonať zmenkový súd pred vydaním zmenkového platobného rozkazu, ani v konaní o námietkach proti vydanému zmenkovému platobnému rozkazu, ani odvolací súd v konaní o odvolaní proti rozsudku o ponechaní zmenkového platobného rozkazu v platnosti.

10. Krajský súd zastáva názor, že úmyslom zákonodarcu pri novelizovaní § 57 ods. 1 Exekučného poriadku a jeho doplnení o písm. m), v zmysle ktorého exekučný súd zastaví exekúciu, ak vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, nebolo preskúmať, ktorá časť zmenkovej sumy je oprávnená vymáhaná v exekučnom konaní a ktorá nie.

11. Zmenková suma je abstraktnou zmenkovou pohľadávkou a nemožno ju rozdeľovať na oprávnenú a neoprávnenú časť. Zmenka ako cenný papier je v celom rozsahu platná alebo je v celom rozsahu neplatná. Ak exekučný súd dospeje k záveru, že použitie zmenky nie je možné pre vydanie exekučného titulu, pretože zmenkový súd neskúmal neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, exekučný súd exekúciu o vymoženie abstraktného zmenkového práva zastaví v celom rozsahu, pretože tento abstraktný zmenkový záväzok nie je možné deliť, v dôsledku čoho nie je možné exekúciu zastaviť čiastočne. Krajský súd tak uzatvára, že ak exekučný súd dospeje k záveru, že je potrebné exekúciu zastaviť podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, pretože v konaní o vydanie zmenkového platobného rozkazu nebolo prihliadnuté na obmedzenia alebo neprípustnosť použitia zmenky, je potrebné exekúciu zastaviť v celom rozsahu. Na základe uvedeného považuje krajský súd ústavnú sťažnosť ako celok za nedôvodnú.

12. Zákonná sudkyňa k už uvedenému dodala, že krajský súd napadnutým uznesením potvrdil zastavenie exekúcie exekučným súdom č. k. 37Er/1458/2010-113 z 15. júla 2020 podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku účinného do 31. marca 2017, v zmysle ktorého exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadané na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi alebo zákonom.

13. V prejednávanej veci bolo preukázané, že rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie danej exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a sú dané dôvody na zastavenie exekúcie v zmysle § 243f ods. 4 Exekučného poriadku (čiže v konaní sa neprihliadalo na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom), pričom opak sa nepreukázal, krajský súd rozhodnutie exekučného súdu ako vecne správne potvrdil.

14. Zmenková suma predstavuje všetky nároky oprávnenej vzniknuté jej v súvislosti s poskytnutým úverom (vrátane všetkých úrokov a poplatkov). V exekučnom konaní nebolo pri skúmaní exekučným súdom v súvislosti s § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku možné zistiť, aké všetky nároky vyplývajúce zo zmluvy (vrátane neprijateľných zmluvných podmienok s prihliadnutím na platby povinnej) sa do zmenkovej sumy premietli. Preto krajský súd svojím napadnutým uznesením potvrdil rozhodnutie exekučného súdu o zrušení exekúcie v celku ako vecne správne.

III.2. Vyjadrenie zúčastnenej osoby:

15. Zúčastnená osoba si výzvu ústavného súdu k možnosti vyjadriť sa neprevzala.

III.3. Replika sťažovateľky:

16. Sťažovateľka vo svojej replike k stanovisku krajského súdu a zákonnej sudkyne opätovne ako už v samotnej ústavnej sťažnosti poukázala na nález ústavného súdu č. k. II ÚS 299/2019-44 z 20. februára 2020, kde bolo konštatované: „Podľa názoru ústavného súdu ustanovenie § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku nie je možné vykladať mechanicky tak, že pokiaľ vo veci konajúci súd identifikoval neprijateľnú podmienku, tak automaticky zastaví exekúciu v celom rozsahu, pretože pokiaľ neprijateľnú podmienku je možné kvantifikovať, t. j. oddeliť od ostatných nárokov zo zmenky, uplatňovaných na základe exekučného titulu v exekúcii, je potrebné v záujme spravodlivého posúdenia veci nepripustiť exekúciu len tej časti nároku uplatneného zo zmenky, ktorá má svoj pôvod (základ) v neprijateľnej zmluvnej podmienke. Typicky tomu tak bude pri zmluvných podmienkach, ktoré zakladajú povinnosť platiť určitý poplatok, úrok, sankciu a pod.“ Z vyjadrení krajského súdu je zrejmé, že uvedený nález nebol v jeho rozhodovacej činnosti zohľadnený, napriek tomu, že krajský súd mal vedomosť o tomto náleze, ktorým ústavný súd podal jednoznačný ústavnokonformný výklad § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku. Krajský súd svoj odklon v napadnutom uznesení ani vyjadrení nijakým spôsobom neodôvodnil a zastavil exekúciu v celom rozsahu výlučne pre existenciu neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré však

boli od ostatných nárokov zo zmenky oddeliteľné. Z toho dôvodu sťažovateľka i naďalej zotrúva na rozhodnutí nálezom, ktorého obsah uviedla v ústavnej sťažnosti.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

17. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdené porušenie základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým rozsudkom.

18. Ústavný súd vo vzťahu k čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru už judikoval, že formuláciou uvedenou v čl. 46 ods. 1 ústavy ústavodarca v základnom právnom predpise Slovenskej republiky vyjadril zhodu zámerov vo sfére práva na súdnu ochranu s právnym režimom súdnej ochrany podľa dohovoru (II. ÚS 71/97). Z uvedeného dôvodu preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (IV. ÚS 195/07) a ich prípadné porušenie možno preskúmať spoločne.

19. Skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť predmetom kontroly zo strany ústavného súdu iba vtedy, ak by vyvedené závery boli zjavne neodôvodnené, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (I. ÚS 13/00, I. ÚS 117/05).

20. Podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku účinného do 31. marca 2017 exekúciu súd zastaví ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadané na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi alebo zákonom.

21. Podľa § 243h ods. 1 prvej vety Exekučného poriadku ak tento zákon v § 243i až § 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

22. Medzi sťažovateľkou a povinnou ide nepochybne o spotrebiteľský vzťah, ktorý obsahuje aj neprijateľné zmluvné podmienky. Sťažovateľka sa s týmto záverom nekonfrontuje, ale dožaduje sa zachovania exekučného titulu vyplývajúceho zo zmenkového platobného rozkazu po zohľadnení neplatnosti neprijateľných zmluvných podmienok podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Inými slovami, dožaduje sa oddelenia neprijateľných zmluvných podmienok od ostatných nárokov zo zmenky a vymoženía ostatných nárokov v riadnom exekučnom konaní.

23. Ako už ústavný súd uviedol vo svojom skoršom náleze, na ktorý sťažovateľka poukazovala č. k. II. ÚS 299/2019-44 z 20. februára 2020, „Podľa názoru ústavného súdu ustanovenie § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku nie je možné vykladať mechanicky tak, že pokiaľ vo veci konajúci súd identifikoval neprijateľnú podmienku, tak automaticky zastaví exekúciu v celom rozsahu, pretože pokiaľ neprijateľnú podmienku je možné kvantifikovať, t. j. oddeliť od ostatných nárokov zo zmenky, uplatňovaných na základe exekučného titulu v exekúcii, je potrebné v záujme spravodlivého posúdenia veci nepripustiť exekúciu len tej časti nároku uplatneného zo zmenky, ktorá má svoj pôvod (základ) v neprijateľnej zmluvnej podmienke. Typicky tomu tak bude pri zmluvných podmienkach, ktoré zakladajú povinnosť platiť určitý poplatok, úrok, sankciu a pod.“.

24. Ústavný súd konštatuje, že pokiaľ by bola exekúcia zastavená v celom rozsahu, bolo by to na ujmu spravodlivého posúdenia veci, pretože pre sťažovateľku by bolo prakticky nemožné sa domôcť splatenia plnenia, ktoré povinnej poskytla a ktoré má hospodársku ekvivalenciu. Zastavenie exekúcie vo vzťahu k oddeliteľnej časti vymáhanej pohľadávky, ktorá nemôže byť podkladom exekúcie voči spotrebiteľovi a vo vzťahu ku ktorej treba *ex lege* exekúciu zastaviť, zabezpečí ochranu zákonných práv spotrebiteľa. Zrušením exekúcie ako celku by sa však zasiahlo do základných ľudských práv v zmysle ústavy a práv v zmysle dohovoru u sťažovateľky. Keďže zmenkový súd pri vydaní zmenkového platobného rozkazu podmienky vo vzťahu k spotrebiteľovi neskúmal, je za daných okolností v potrebnom rozsahu oprávnený a povinný tieto podmienky a z nich plynúcu vymožitelnosť skúmať exekučný a krajský súd. Iný prístup by viedol k zásadnému poškodeniu základných ľudských práv a práv sťažovateľky a vykazoval by prvky plošného zbavovania sa agendy.

25. Vzhľadom na uvedené ústavný súd dospel k záveru, že napadnuté uznesenie, ktorým krajský súd potvrdil uznesenie exekučného súdu o zastavení exekúcie v celom rozsahu, je postavené na nesprávnych právnych záveroch a bolo ním porušené sťažovateľkino základné právo na súdnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 ústavy a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a základné právo hmotnej povahy, tak ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

26. Keďže napadnuté uznesenie potvrdzujúce zrušenie exekúcie v celom rozsahu má nepochybne negatívny dopad na možnosť uspokojenia pohľadávky sťažovateľky, a tým aj na majetok sťažovateľky, ústavný súd dospel k záveru, že napadnutým uznesením došlo k neprípustnému zásahu do majetkovej sféry sťažovateľky, a tým aj do jej majetkových práv v zmysle čl. 20 ods. 1 ústavy (bod 1 výroku nálezu).

27. Ústavný súd v súvislosti s návrhom sťažovateľky na zrušenie napadnutého uznesenia a vrátenie veci krajskému súdu dospel k záveru, že pre dosiahnutie nápravy vo veci je nevyhnutné, aby tomuto návrhu vyhovel (výrok 2). Krajský súd je v ďalšom konaní vo veci podľa § 134 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) viazaný právnymi názormi ústavného súdu vyjadrenými v tomto náleze.

V.

Trovy konania

28. V súlade s § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde priznal ústavný súd podľa výsledku konania sťažovateľke nárok na náhradu trov konania pred ústavným súdom v celkovej sume 758,53 eur vrátane DPH (výrok 3 tohto nálezu).

29. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľky ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov [(ďalej len „vyhláška“); § 11 ods. 3, § 13a, § 16 ods. 3 vyhlášky]. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2022 je 193,83 eur a hodnota režijného paušálu je 11,63 eur. Sťažovateľke vznikol nárok na náhradu trov konania za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2022 (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie ústavnej sťažnosti). Základná sadzba odmeny za úkon

právnej služby uskutočnený v roku 2023 je 208,67 eur a hodnota režijného paušálu je 12,52 eur. Sťažovateľke vznikol nárok na náhradu trov konania za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2023 (podanie repliky k vyjadreniu krajského súdu). Celkovo sťažovateľke vznikol nárok na náhradu trov v sume 632,11 eur. Priznanú odmenu ústavný súd zvýšil o 20 % daň z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“), t. j. o sumu 126,42 eur, pretože právna zástupkyňa sťažovateľky je platiteľom DPH (§ 18 ods. 3 vyhlášky).

30. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je krajský súd povinný uhradiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľky (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 Civilného sporového poriadku) označenej v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. júla 2023

Robert Šorl
predseda senátu